

MONOLOGOOG VAN
EEN PLASTIC KORREL

Achter op het toneel een projectie van de zee met richting de horizon steeds 1 of 2 containerschepen. Op het speelvlak zand, helmgras, her en der bergjes witte plastic HDPE-korrels, een half vergane plastic jerrycan, een beduimelde My Little Pony. Achtergrondgeluid wind en water, af en toe vogelgeluiden.

Zit, gekleed in wit, tussen een bergje witte plastic korrels.

we waren met z'n allen op weg
om iets anders te worden
misschien
een tube tandpasta
een dienblad
een injectiespuit
een speelgoed-dinosaurus

wat we ook zouden worden
het zou iets zijn
waar iemand blij van werd

gaat staan

een fabrieksarbeider die
vol liefde dat dienblad
in een doos zou stoppen
terwijl de baas goedkeurend toe zou kijken

een kind
dat op kerstavond het speelgoed zou uitpakken
dat al jaren op het verlanglijstje stond

een verpleegkundige die
een doos vol nieuwe injectiespuiten openmaakt
om mensenlevens te redden

wij
zouden mensen blij maken

werpt blik op zee achter zich met schepen in de verte

ze zeiden

dat er niets mis kon gaan

ze zeiden

dat alles geregeld was

weet je wel hoe stevig die zeecontainers zijn?

die worden

getest

die worden gekeurd

daar zijn internationale afspraken over

ze zeiden

dat we met het grootste schip ter wereld mee gingen

groot

sterk

veilig

zij zou ons

naar ons nieuwe leven brengen

draait traag rondje om as

external dimensions

zes komma

nul vijf acht meter bij

twee komma

vier drie acht meter bij

twee komma vijf negen één meter

wist jij

dat één container

28280 kilo kan dragen

28280 kilo

met gemak

met wat jij maar wilt

ze zeiden

dat alles geregeld was

miljarden waren ons voor gegaan

een prachtige toekomst tegenmoet

wij

wilden dat ook

iets anders

iets moois

gaat zitten

maar ergens
ging het mis

we waren zo dichtbij
de Atlantische oceaan
het Kanaal
de Noordzee
alles ging goed

we hoefden nog maar een klein
klein stukje
die laatste 300 kilometer
naar ons nieuwe begin

er was

een storm
(die kon best)

er kwamen

golven
(het schip was sterk)

er was

een andere vaarroute
(te lang - te ver
de route heeft een vergunning er kan niets gebeuren)

de golven
werden zo hoog als het huis
van die verpleegkundige
met die doos injectiespuiten

te
hoog

te
veel

te
snel

begint staand te wiegen op de plaats

we gingen

traag

op en neer

heen en weer

op en neer

heen en weer

op en neer

heen en weer

steeds luider en sneller

op en neer heen en weer

op en neer heen en weer

op en neer heen en weer

op en neer heen en weer

valt op de grond - ligt

342 containers

plons

in de zee

3.257.000 kilo lading en containers

wij

waren maar 600 kilo

wij

zijn klein en licht

wij waren wel met 24 miljoen

24 miljoen overboord

in de zee

in het water

gelukkig bleven we drijven

gaat rechtop zitten

high-density polyethyleen korrels noemen ze ons

high-density

dat betekent

dat we een hoge dichtheid hebben

we zijn taai - sterk

kunnen goed tegen zonlicht

tegen wind en regen

je kunt alles van ons maken

dat schip

dat schip was gigantisch

395,5 meter lang - dat zijn bijna

4 voetbalvelden achter elkaar

mensen denken graag in voetbalvelden

niet in plastic

ze wilden dat we kwamen

en nu

gaat staan

nu doen ze alsof wij

het kwaad van de wereld zijn

alles

is onze schuld

alles

we maken
de natuur kapot
we maken
de dieren dood
ze spugen woorden als
Action
en troep
en overconsumptie uit hun monden

o v e r c o n s u m p t i e

nu
liggen we hier
zinloos te zijn

we kunnen niet
voor
of achteruit
we kunnen alleen
liggen
wachten

wachten tot we
onzichtbaar microplastic worden
wachten
tot we
naar een ander plukje helmgras geblazen worden

ze willen ons weg hebben

koppig

pulken ze ons tussen gras en zeewier weg

maar

hallo!

we zijn met 24 miljoen

je krijgt ons niet zomaar weg

wij

zijn er

wij

zijn er

voor jullie